

NESTRKEJTE RUKU DO HADĂ•HO HNĂ•ZDA - 2.

Neděle, 27 b  zezen 2022

Tak, a máme tu dal  j  - pokračování- vypr  v  n  - na  j  - Veroniky. Nesm  rn   se mi l  -b  -, s jakým humorem a smyslem pro ironii a sarkasmus, dove   popisovat ty nejb  ,   n  j  - z  j  - z  itky. P  t  -zn  ; v  j  m, že obdivuji i její- smysl pro sebe kterou v  jak v  t  jinou p  te  ene tak bratu o dvě st   procent. P  t  ipom  -n  ; mi n  kter   fajn herečky, kter   se nikdy ve sv  c roli vypadat nehezk  , neupraven   atd. Protože v  d  ly, že sta  - se jen um  t, učesat atd., tu "roli jsou to zas ony, super bezva holky. A to p  tesn  ; zvl  j  d  ; i VERONIKA!

Tak tedy zpět k "had  -mu p  t  -b  -hu"

Po kr  jtk   době, co se mi opět nastartoval krevní- oběh, uvažovala jsem se, co m   indispozici p  t  edch  zelo. Co to jen bylo? Ah, u  v  -m! Ten bl  jzniv   herpetolog po mně chtěl, abych někam p  t  esidlovala hady. Co to ještě,   t  -kal? Oh ano, oslovoval m   MADAM! P  tm  i p  t  edstav  , že u  j   jsem ve věku, kdy m   pravdě-podobn   většina mladých muž-    bude oslovovat madam, m   p  t  epadl do t  t  etice   lu  n  -kov   z  jchvat.

Tak jako tak, byla jsem opět p  t  mi v  dom  - a nastal   situace s plazy se musela nějak vy  t  e  it. A  - o mně n  kte  -tvrd  -, že m  im v  t  -koule, ne  leckter   chlap (což dle mého skromného úsudku m  j být pravdě-podobn   kompliment), pro p  t  es  -dlovan  - had  - m  jm ještě po  t  -jód p  t  -li  ; m  jlo testosteronu. Nezbývalo tedy ne  p  tizvat na pomoc někoho povolan  -j  -ho. State  n  ho reka bez b  zna   a hany. Někoho, kdo se nezalekne jen tak někoho nebo n  -   -ho a   -jd  -hrdinsk  -   -in mu není- p  t  ek  -kou.   -jenž- na sebe nenechalo dlouho čekat. Na   t  adu p  t  i  li dobrovoln  - hasič-i...

Telefon zvednul pohotovostní- službu vykonávají-c  - hrdina a p  t  mi stru  n  m popisu situace jsem i p  t  es optick   kabel sly  jela, jak se mu p  t  mi p  t  edstav   sv  -jež-c  -ho klubka had  - v kybl  -ku nahrnula krev do hlavy. Snažil se na sobě nedat nic zn  jt a pod m  -rn  m n  jtlakem z m   strany se uvolil, že p  t  ijde a pom  -   -e mi ještě v ten den.

Po několika nekonečných hodinách, kdy jsem bránila n  j  i p  t  -bytek s hol  - v ruce, neboť jsem se dočetla, že plazy v  jeho druhu ode  ene vytrval   m  jcen  - do zem  , se m  j zachránce objevil. Vyzbrojen byl star  m kybl  -kem od barvy s d  rav  m v  -kem, za pasem sv  -t  -sk  -rukavice. Hasič-sk  -brně- si vyp  -j  il pravdě-podobn  - od mlad  -ho a bezesporu   t  -hlej  -ho kolegy a p  t  i pohledu na rek  - v p  t  et  -kaj  -c  - s  jdelnat  - pup  -k, jež se snažil dostat ze zajetí- evidentn  - malého p  sku, se mi srolovala děloha.

Novodob   hrdina se snažil nedat najevo strach a odevzdan   m  -   -il za mnou k m  stu   -   -nu,   -e jako ovce na por  -   -ku. Tam si d  t  epnul na bobek a z uctiv   vzdálenosti pozoroval had  - hn  -zdo. Miky zav  t  -il, že se něco děje a rozhodl se nenechat nic n  jeho. Sedl si taky na bobek, ocásek si omotal okolo p  t  eden  -ch tlapek a vy  -kýval, co se bude d  -t. J  j, op  t  en  i o d  -ev  nou h  -l, v bojov  m postoji jako Xena, jsem instruovala mého zachránce, co m  j dělat. S obavami se na m   zahleděl prase  -ma o  kama a velmi nerad se jal odhalovat had  -   -to  -i   -t  . Sejmul první- vrstvu, p  jr minut po  -kal, ot  -el si pot a zhluboka vydchnul. Pak odhalil druhou vrstvu, chvilku po  -kal a znova   levn  - vydchnul. Jakmile natáhl ruku, aby sejmul t  -et  - vrstvu, z d  -ry vykoukla matka rodu a za n  - zv  -dav  - potomstvo. State  n  -rek ud  -lal salto vzad, p  t  esko  il   -iv  - plot a pel  -jil tak, že za n  -m z  -stala jen ohniv  -   -ra. Jedinou vzpon  -nu na jeho hrdinství- p  t  edstavoval zapomenut  - kybl  -k od barvy a   -et na 100 CHF, kde si napo  -   -tal 20 CHF cestovn  - a 80 CHF za odvahu.

Jak asi tu  -te, cel  j d  t  ina z  -stala na m  . I p  t  es mou slovanskou odhodlanost jsem na tento   -in tolik odvahy neměla a situace se na  -st  - vy  t  e  ila sama. Neboz  - plazi sami vytušili, že v na  - rezidenci nejsou v  -t  -n  - a p  t  es  -dlili někam dobrovoln  . Miky už- neměl kamarády na hran  -, ale on je kocour   -ikovn  -. Z  -hy si na  jel jin  -kratochv  -le. Na   t  adu p  t  i  ly ještě-rky. Ale to je zas jin  - pov  -d  jn  ... VA   E
VERONIKA,

A MIKY â€“ kocour-hadobijec